

29/10

Μηχανική Μάθημα 9

- Άσκηση με πλανήτη και Θερμότητα

Η μέση Θερμότητα θα είναι ανάδοχη:

$$\sim \int \frac{dt}{Tr^2} \sim \frac{1}{T} \int_0^{2\pi} \frac{d\theta}{\theta r^2} = \frac{2\pi}{T} \frac{L}{2m}$$

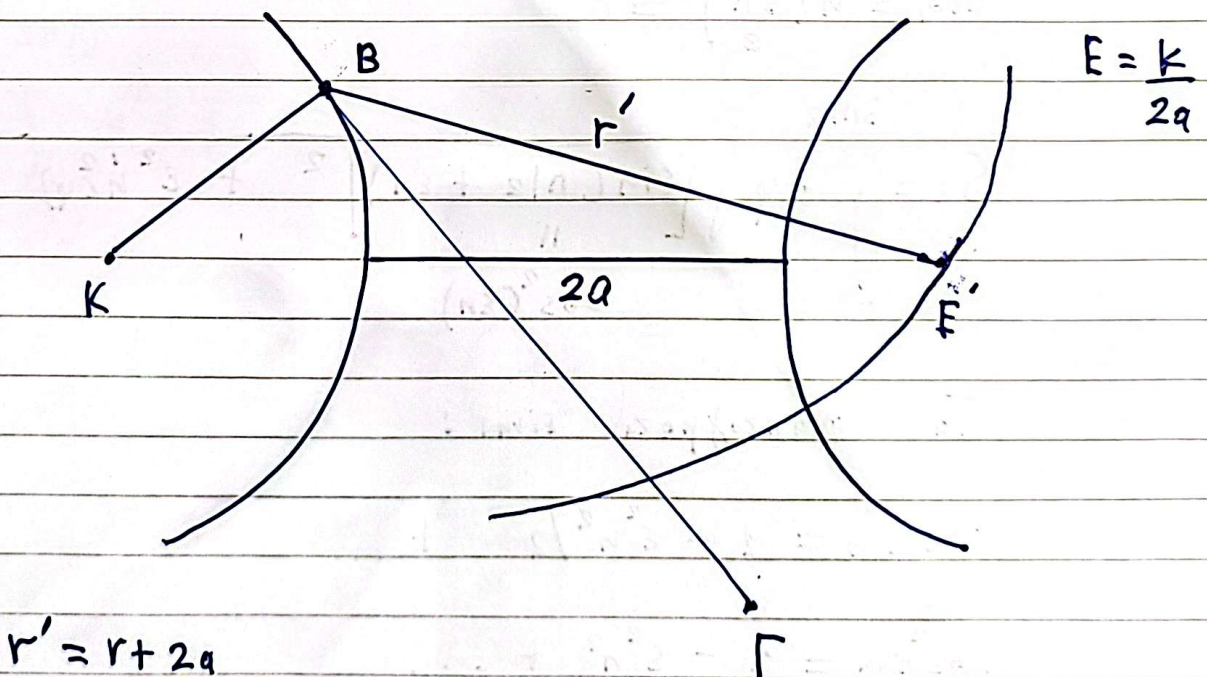
Από Kepler: $\frac{dA}{dt} = \frac{L}{2m} \Rightarrow A = \frac{L}{2m} \cdot T$

$L \cdot T = 2m A$ άρα έχω $= \frac{2\pi}{A}$ σε ανάδοχη

Άρα η μέση Θερμότητα ανάδοχη του $1/A$.

για $e \rightarrow 1$ $\pi ab = \pi a^2 \sqrt{1-e^2}$

- Άσκηση με υπερβολι σχήμα:

$$S_\varepsilon = \int_0^{3\pi/2} dy \sqrt{1 + \varepsilon^2 (\dot{\eta}^2 - n^2)} + \dots \quad \checkmark \text{ Taylor}$$

$$= \int_0^{3\pi/2} dy \left[1 + \frac{\varepsilon^2}{2} (\dot{\eta}^2 - n^2) + \dots \right]$$

* $f(x) = \sqrt{1+x}$
με $x = \varepsilon^2 (\dot{\eta}^2 - n^2)$

$$S_0 = \int_0^{3\pi/2} \sqrt{\sin^2 \theta_0 + \theta_0'^2} dy = \int_0^{3\pi/2} dy = \frac{3\pi}{2}$$

Άρα $S_\varepsilon = S_0 + \frac{\varepsilon^2}{2} \int_0^{3\pi/2} (\dot{\eta}^2 - n^2) dy + \dots$ → ακριβέστερο
όχι εξίσωση
από ε

Αν $\forall n$ έχω > 0 τότε έχω ελάχιστο.

Μπορούμε να γράψω:

$$\eta = \sum_{n=1}^{\infty} a_n \sin\left(\frac{n\pi}{\frac{3\pi}{2}} \varphi\right) = \sum_{n=1}^{\infty} a_n \sin\left(\frac{2n}{3} \varphi\right)$$

$$\int_0^{3\pi/2} \eta^2 dy = \frac{3\pi}{4} \sum a_n^2$$

$$\int_0^{3\pi/2} \dot{\eta}^2 dy = \frac{3\pi}{4} \sum \left(\frac{2n}{3}\right)^2 a_n^2$$

Άρα $S_\varepsilon = S_0 + \frac{3\pi}{8} \varepsilon^2 \sum_n \left[\left(\frac{2n}{3}\right)^2 - 1 \right] a_n^2 + \dots$

* Η S_ε είναι ακριβέστερο διότι δέν έχω όρους ε πρώτης τάξης, αφού $\frac{dS_\varepsilon}{d\varepsilon} \Big|_{\varepsilon=0} = 0$, 0 όρος 2ης τάξης κρίνει αν είναι ελάχιστο ή μέγιστο

$$- \text{έχου: } \frac{3\pi}{8} \varepsilon^2 \left[a_1^2 \left(\frac{4}{9} - 1 \right) + a_2^2 \left(\frac{16}{9} - 1 \right) + \dots \right] > 0$$

για $a_1=1$, $\varepsilon \sin\left(\frac{2}{3}\varphi\right) \rightarrow$ η διαταραχή, $a_2=0, \dots$

για $a_1=0$, $a_2=1$, $a_3=0$ $kz \downarrow$, $kz \uparrow$
 η δρῶση θα μεγαλώσει έχω σήμα.

Το μήκος που μεγαλώνει, με οποιαδήποτε διαταραχή και αν κάνω

Συνεχίω Lagrange

Έστω συνεταγμένες $q_i \xrightarrow{\varepsilon} Q_i(q_i, \varepsilon)$
 με ιδιότητα ότι $Q_i(q_i, 0) = q_i$.

$$L(q_i, \dot{q}_i, t) \longrightarrow L(Q_i, \dot{Q}_i, t) = L_\varepsilon$$

Εδώ είναι η ίδια συνάρτηση L .

π.χ.
$$L = \frac{1}{2} m_1 \dot{X}_1^2 + \frac{1}{2} m_2 \dot{X}_2^2 - \frac{1}{2} k (X_1 - 2X_2)^2$$

$$\underbrace{\hspace{10em}}_{V(X_1, X_2)}$$

Έχω X_1, X_2 και ορίω:

$$X_1(\varepsilon) = X_1 + 2\varepsilon$$

$$X_2(\varepsilon) = X_2 + \varepsilon$$

$$L_\varepsilon = \frac{1}{2} m_1 \dot{X}_1^2 + \frac{1}{2} m_2 \dot{X}_2^2 - \frac{1}{2} k (X_1 - 2X_2)^2$$

* Στις καινούριες συνεταγμένες πάλι με συνεκτικό τρόπο με ετα παραγωγίζω ε . Έχω ίδια έκφραση της L , ίδια συνάρτηση αλλά, αλλά με τις παλιές, έχω L που εξαρτάται από το ε .

$$= \frac{1}{2} m_1 \dot{x}_1^2 + \frac{1}{2} m_2 \dot{x}_2^2 - \frac{1}{2} k (x_1 + z\varepsilon - 2x_2 - z\varepsilon) = L_0$$

! Η Lagrange δεν αφορά καθόλου. Αυτός ο μετασχηματισμός οδηγεί στην αναδομική της L για κάθε ε .

$$F_{21} = \frac{\partial L}{\partial x_1} = -k(x_1 - 2x_2)$$

Δεν ισχύει ο 3ος νόμος του Νεύτωνα εδώ.

$$F_{12} = \frac{\partial L}{\partial x_2} = 2k(x_1 - 2x_2)$$

Θ.ΝΑ. ότι $\left. \frac{\partial L_\varepsilon}{\partial \varepsilon} \right|_{\varepsilon=0} = 0$

για το μετασχηματισμό αυτόν που εξαρτάται συνεχώς και παραγωγισίμος από το ε .

$$Q_i = Q_i(\varepsilon, \dots) = Q_i(q_i, 0) + \varepsilon \left. \frac{\partial Q_i}{\partial \varepsilon} \right|_{\varepsilon=0} + \dots$$

$$= q_i + \varepsilon K_i(q_i, t)$$

↳ γεννήτορας μετασχηματισμού

$$\text{με } K_i = \left. \frac{\partial Q_i}{\partial \varepsilon} \right|_{\varepsilon=0}$$

$$Q_i = q_i + \varepsilon K_i(q, t)$$

$$\dot{Q}_i = \dot{q}_i + \varepsilon \dot{K}_i$$

το σύστημα μου.

$$\Rightarrow L_\varepsilon = L(Q, \dot{Q}, t) = L(q_i + \varepsilon K_i, \dot{q}_i + \varepsilon \dot{K}_i, t)$$

↳ κάνω Taylor ως προς ε .

$$= L(q_i, \dot{q}_i, t) + \epsilon \left[k_i \frac{\partial L}{\partial q_i} + \dot{k}_i \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \right] + \mathcal{O}(\epsilon^2)$$

$$\text{Αρα } \left. \frac{\partial L_\epsilon}{\partial \epsilon} \right|_{\epsilon=0} = k_i \frac{\partial L}{\partial q_i} + \dot{k}_i \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i}$$

Εάν το q_i είναι ένα σπουδαίο φυσικό ποσό τότε
 κρατούμε τις εξισώσεις E-L από

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \right) - \frac{\partial L}{\partial q_i} = 0 \quad \Rightarrow \quad \frac{\partial L}{\partial q_i} = \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \right)$$

$$\Rightarrow \left. \frac{\partial L_\epsilon}{\partial \epsilon} \right|_{\epsilon=0} = k_i \cdot \frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \right) + \dot{k}_i \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i}$$

$$\Rightarrow \left. \frac{\partial L_\epsilon}{\partial \epsilon} \right|_{\epsilon=0} = \frac{d}{dt} \left(k_i \frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \right)$$

"
 P_i

Αρα όταν κάνω μετασχηματισμούς συνεχούς και παραγωγής
 σε φυσική ποσότητα με γεννήτορα $k_i(q, t)$
 με q_i φυσική ποσότητα τότε η μεθόδου της L:

$$Q_i = q_i + \epsilon k_i(q, t) \quad \rightarrow \quad \left. \frac{\partial L_\epsilon}{\partial \epsilon} \right|_{\epsilon=0} = \frac{d}{dt} [k_i P_i]$$

$$\text{Αρα αν } \left. \frac{\partial L}{\partial \epsilon} \right|_{\epsilon=0} \Rightarrow k_i P_i = \text{στα } \theta$$

↓
 η ποσότητα αυτή διατηρείται.

Άρα αν η L δεν αλλάξει σε ζάξη ε πάνω στην φυσική τροχιά τότε έχει συμμετρία. Έτσι ορίζεται η έννοια της συμμετρίας. Για οποιοδήποτε συνεχή μετασχηματισμό κάνω πάνω στην κίνηση θα ισχύει η διατήρηση της $k_i p_i$.

π.χ Για 2 σωματίδια στο χώρο.

$$L = \frac{1}{2} m_1 |\dot{\vec{x}}_1|^2 + \frac{1}{2} m_2 |\dot{\vec{x}}_2|^2 - V(|\vec{x}_1 - \vec{x}_2|)$$

a) $\vec{x}_i = \vec{x}_i + \varepsilon \vec{a} \quad \rightarrow \quad \frac{\partial L_\varepsilon}{\partial \varepsilon} = 0 \quad \forall \varepsilon$
 είναι, η L δεν αλλάζει

Άρα $d/dt [k_i p_i] = 0 \Rightarrow k_i p_i = \text{σταθερό}$

$\vec{k}_i = \left. \frac{\partial Q_i}{\partial \varepsilon} \right|_{\varepsilon=0} = \vec{a} \quad \text{και} \quad \vec{k}_2 = \vec{a} \quad \text{αντιστοίχως}$

$\vec{p}_1 = \frac{\partial L}{\partial \dot{\vec{x}}_1} \quad \text{και} \quad \vec{p}_2 = \frac{\partial L}{\partial \dot{\vec{x}}_2}$

Άρα $\vec{p}_1 \cdot \vec{a} + \vec{p}_2 \cdot \vec{a} = \vec{a} (\vec{p}_1 + \vec{p}_2)$ Η ολική ορμή διατηρείται αφού ισχύει $\forall \vec{a}$.
 άρα $\vec{p}_1 + \vec{p}_2$ διατηρείται

b) $\vec{x}_i = \vec{x}_i + \varepsilon \vec{a} \times \vec{x}_i$ στρέβω στο \vec{x}_i με \vec{a} σταθερό

$$L_\varepsilon = \frac{1}{2} m_1 \left| \dot{\vec{x}}_1 + \varepsilon \vec{a} \times \dot{\vec{x}}_1 \right|^2 + \frac{1}{2} m_2 \left| \dot{\vec{x}}_2 + \varepsilon \vec{a} \times \dot{\vec{x}}_2 \right|^2 - V(|\vec{x}_1 - \vec{x}_2 + \varepsilon \vec{a} \times (\vec{x}_1 - \vec{x}_2)|)$$

Δεν μας ενδιαφέρει πως αλλάζει σε τάξη ε^2
 Μας ενδιαφέρει πως αλλάζει σε τάξη ε .

• $|\dot{\vec{x}}_i + \varepsilon \vec{a} \times \dot{\vec{x}}_i|^2 = |\dot{\vec{x}}_i|^2 + 2 \varepsilon \dot{\vec{x}}_i \cdot (\vec{a} \times \dot{\vec{x}}_i) + \varepsilon^2 |\vec{a} \times \dot{\vec{x}}_i|^2$ 0 καθετα

$$= |\dot{\vec{x}}_i|^2 + \mathcal{O}(\varepsilon^2)$$

• $V(|\vec{x}_1 - \vec{x}_2| + \mathcal{O}(\varepsilon^2)) = V(|\vec{x}_1 - \vec{x}_2| + \mathcal{O}(\varepsilon^2))$

• $\vec{k}_i = \vec{a} \times \dot{\vec{x}}_i$

Αρα δεν έχω όρο πρώτης τάξης ε . Παραμολο
 δεύτερης τάξης. Αρα ισχύει $\frac{dL_\varepsilon}{d\varepsilon} \Big|_{\varepsilon=0} = 0$
 Αρα έχω συμπέρασμα.

Ισχύει $\vec{k}_i \cdot \vec{p}_i = 0$ σταθ.

$$\vec{k}_i \cdot \vec{p}_i = \sum_{i=1}^2 \vec{p}_i \cdot (\vec{a} \times \dot{\vec{x}}_i) = \sum_{i=1}^2 \vec{a} \cdot (\dot{\vec{x}}_i \times \vec{p}_i)$$

$$\Rightarrow \vec{k}_i \cdot \vec{p}_i = \vec{a} \cdot \sum_{i=1}^2 \vec{l}_i$$

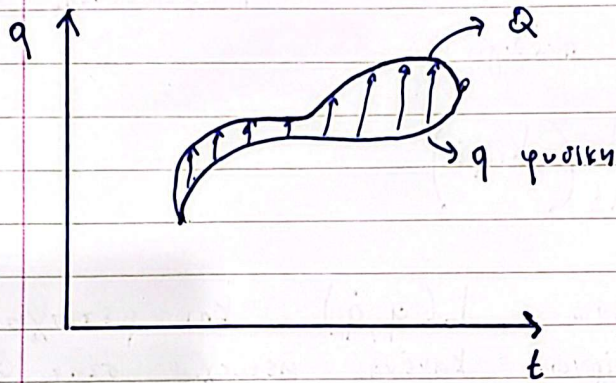
Αρα διατηρείται η συνολική στροφορμή με:

$$\vec{L} = \underbrace{\vec{x}_1 \times \vec{p}_1}_{\vec{l}_1} + \underbrace{\vec{x}_2 \times \vec{p}_2}_{\vec{l}_2}$$

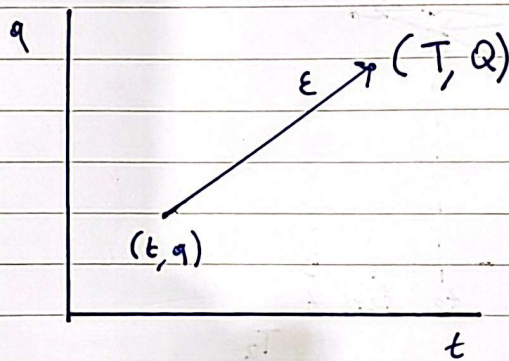
$$\vec{x}_2 \cdot \vec{x}_1$$

$$\vec{a} \times \vec{x}_1$$

Os z upa midnōame gia mezoxympatiomoi $q_i \rightarrow Q_i$
 kai $t \rightarrow t$. Eixa anadōmēta sto xrono.

Tūpa θa pārw mezoxympatiomō $q_i \rightarrow Q_i$
 kai $T = t + \epsilon$

$$\left. \begin{aligned} Q_i &= q_i + \epsilon k_i(q, t) \\ T &= t + \epsilon \tau(q, t) \end{aligned} \right\}$$

me $\tau(q, t)$ ēnas kainōprios γēnnētopas gia ton
 xrono. loxōn ta idia me Q .

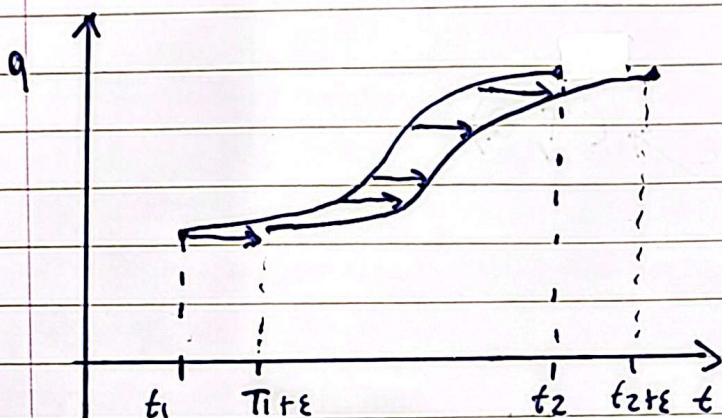
Θēw h meθōdē tēs dpaētē, dē pōtōus ϵ
 ēival:

$$\text{Θ.N.A.} \quad \left. \frac{\partial S_\epsilon}{\partial \epsilon} \right|_{\epsilon=0} = \int_{t_1}^{t_2} \frac{d}{dt} \left(k_i p_i - \underbrace{zE}_{\substack{\text{για ποσότητα}}} \right) dt$$

όπως δειξάμε ανάλογα :

$$\left. \frac{\partial L_\epsilon}{\partial \epsilon} \right|_{\epsilon=0} = \frac{d}{dt} (k_i p_i)$$

Έστω ότι παίρνω $L(q, \dot{q})$ και μετασχηματίζω
 $Q = q$ δεν παίρνω κανένα μετασχηματισμό
για αναστροφές και $T = t + \epsilon$
Άρα $(q, t) \rightarrow (Q, T)$

$$S_0 = \int_{t_1}^{t_2} L(q, \dot{q}) dt, \quad S_\epsilon = \int_{T_1}^{T_2} L(Q, \frac{dQ}{dT}) dT$$

Πρέπει να ισχύει $Q(T) = q(t)$
Άρα $Q(T) = q(T - \epsilon)$

$$S_\epsilon = \int_{T_1}^{T_2} L(q(T - \epsilon), \frac{dq(T - \epsilon)}{dT}) dT$$

Θέτω $\xi = T - \epsilon$

$$S_\varepsilon = \int_{T_1 - \varepsilon}^{T_2 - \varepsilon} L(q(\zeta), \frac{dq(\zeta)}{d\zeta}) d\zeta \quad \text{με} \quad \frac{d\zeta}{dT} = 1$$

$$\text{Αν } \zeta = t = \int_{t_1}^{t_2} L(q, \dot{q}) \cdot dt = S_0$$

Παρατηρούμε ότι δεν αλλάζει η δράση όταν μεταθέσουμε στο χρόνο. Έχουμε συμμετρία - αναδοσιμότητα

Τώρα παίρνουμε τον γενικό μετασχηματισμό.

$$Q = q + \varepsilon k(q, t)$$

$$T = t + \varepsilon z(q, t)$$

$$\text{Άρα } S_\varepsilon = \int_{T_1}^{T_2} L(q + \varepsilon k, \frac{dQ}{dT}, T) dT$$

↙ ως προς t

$$S_\varepsilon = \int_{t_1}^{t_2} L(q + \varepsilon k, \frac{dQ}{dt} \cdot \frac{dt}{dT}, T) \frac{dT}{dt} \cdot dt$$

$$\frac{dQ}{dt} \cdot \frac{1}{\frac{dT}{dt}} = \frac{\dot{q} + \varepsilon \dot{k}}{1 + \varepsilon \dot{z}} = \dot{q} + \varepsilon (\dot{k} - \dot{z}\dot{q}) + \mathcal{O}(\varepsilon^2)$$

$$\frac{1}{1 + \varepsilon \dot{z}} = 1 - \varepsilon \dot{z} + \mathcal{O}(\varepsilon^2) \quad \text{από Taylor}$$

$$\Rightarrow S_\varepsilon = \int_{t_1}^{t_2} L(q + \varepsilon k, \dot{q} + \varepsilon(k - \dot{z}\dot{q}), t + \varepsilon z) \cdot (1 + \varepsilon \dot{z}) dt$$

Taylor \curvearrowright

$$S_\varepsilon = S_0 + \varepsilon \int_{t_1}^{t_2} \left(k \frac{\partial L}{\partial q} + k \dot{q} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} - \dot{z} \dot{q} \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} + z \frac{\partial L}{\partial t} + \dot{z} L \right) dt$$

$$\begin{aligned} * \frac{dL}{dt} &= \frac{\partial L}{\partial q} \cdot \dot{q} + \frac{\partial L}{\partial \dot{q}} \cdot \ddot{q} + \frac{\partial L}{\partial t} \\ &= p \dot{q} + p \cdot \ddot{q} + \frac{dL}{dt} \end{aligned}$$

Τώρα οι παράγωγοι της S_ε τους 3 reductions
όπου και οι αντιστοιχίες το $\partial L / \partial t$

$$\text{Αρα } z \frac{\partial L}{\partial t} + \dot{z} L - \dot{z} \dot{q} p =$$

$$= z \frac{dL}{dt} - z p \dot{q} - z p \ddot{q} - \dot{z} \dot{q} p + \dot{z} L$$

$$= \frac{d}{dt} (z \cdot L) - \frac{d}{dt} (z p \dot{q})$$

Αρα οποιαδήποτε μεμβράδα συνεχής σε z ή ε
ή δρώσας αλλαγής ως.

$$S_\varepsilon = S_0 + \varepsilon \int_{t_1}^{t_2} \frac{d}{dt} (K \cdot p - z(p\dot{q} - L)) dt + O(\varepsilon^2)$$

ταυτότητα Noether.

Εάν η δράση δεν αλλάξει με ταξίτη ε έχω συμμετρία για $q \rightarrow$ φυσική διαδρομή από αρχικά ισχύει:

$$Kp - z(p\dot{q} - L) \Big|_{t_1}^{t_2} = 0$$

Άρα $\forall t_1, t_2$ η ποσότητα:

$$Kp - z(p\dot{q} - L) = \text{σταθ}$$

διατηρείται κατά την κίνηση της φυσικής διαδρομής

Για παραπάνω διαπιστώσεις δείκτες:

$$K_i p_i - z(\underbrace{p_i \dot{q}_i}_{E \text{ ενέργεια}} - L)$$

διατηρείται κατά την κίνηση

Για $Q=q$ και $T=t+\varepsilon$ με $z=1, k=0$

$$E = p\dot{q} - L$$

$$L = \frac{1}{2} m |\dot{\vec{x}}|^2 - V$$

$$E = \frac{1}{2} m |\dot{\vec{x}}|^2 + V$$